

Roman Ciesielski

Senator z województwa krakowskiego

W wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 r. otrzymał 412 179 głosów, czyli 81,24% oddanych głosów ważnych (507 332).

Członek Komisji: Gospodarki Narodowej;
Kultury, Środków Przekazu, Nauki i Edukacji Narodowej.

Urodził się 4.11.1924 w Krakowie. Ojciec pochodził ze wsi i podczas I wojny światowej jako żołnierz austriacki dostał się do niewoli rosyjskiej; brat matki był dyrektorem gimnazjum we Lwowie, zginął w łagrze w 1948.

Naukę rozpoczął w krakowskim Gimnazjum i Liceum im. B. Nowodworskiego. W czasie okupacji był żołnierzem AK (otrzymał Krzyż Walecznych). Po wojnie pracując zawodowo w przedsiębiorstwach budowlanych zdał maturę w technikum i ukończył studia z zakresu inżynierii lądowej na Politechnice Krakowskiej (1948). Od tego czasu pracuje na tej politechnice. Doktorat uzyskał w 1958, prof. nadzwyczajnym został w 1963, prof. zwyczajnym w 1974. W 1971 wybrany członkiem korespondentem PAN, od 1972 jest przewodniczącym Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Jest członkiem wielu organizacji i towarzystw inżyniersko-naukowych polskich i zagranicznych oraz członkiem ich władz, m.in. Naczelnej Organizacji Technicznej, Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej. Autor wielu prac, m.in. *Kominy przemysłowe (konstrukcja, badania)* (1961), *Ocena szkodliwości wpływów dynamicznych w budownictwie* (1973), *Badania doświadczalne zrealizowanych konstrukcji* (1976).

W 1972—1975 był prorektorem macierzystej uczelni. Członek NSZZ „S” od 1980, został w 1981 wybrany rektorem PKr. W lipcu 1982 odwołany z tej funkcji, co wiązało się z jego postawą w okresie stanu wojennego, kiedy mimo nacisku władz bronił członków „S” i NZS oraz patronował sprawnemu systemowi pomocy zatrzymywanym po manifestacjach studentom. W 1984 został wybrany przewodniczącym Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Żonaty; ma dwoje dorosłych dzieci.

